

Kur'ân'da biyoloji dersi

Y. Şamil: Şu âyeti açıklar mısınız: “Sizleri ot gibi yerden yetiştirdim.” 1

Bize Şükretmek Düşer

Biz ot olmadığımız gibi, bu âyet de bizi ot yerine koymuyor. Öte yandan ne bizim insan olarak kibirlenmeye, ne de otu küçümsemeye hakkımız var. Bediüzzaman diyor ki: “Sen kendini hiçbir şeyden tekebbür edecek derecede büyük tutma. Çünkü mahlûkat, mabudiyetten uzaklık noktasında müsavi oldukları gibi, mahlûkiyet nispetinde de birdirler.” 2

Sen de mahlûksun, ot da! Mahlûkiyet açısından aranızda hiçbir fark yoktur. Var olan fark, senin insan olmandır. Onu da belirleyen sen olmadığını, eğer insanlık değerlerini yitirmemişsen, bilirsin! Bizim, ot mu olacağımızı, insan mı olacağımızı belirleyen ve belirlediği gibi yaratan Cenab-ı Allah'tan başkası değildir.

Ota göre biz insan olarak yüksek bir makamdayız. Bu makama yükselmekte bizim bir çabamız olmadığını ve bu makamda yaratılmakta bizim bir dahlimiz olmadığını da itiraf etmek durumundayız. O zaman bize ağzını eğip lâfı sağa sola çekmek değil; Kur'ân'ın hakkaniyetini teslim etmek, Aziz Yaratıcı'ya sadece şükretmek düşer.

Yaratılış ve Toprak

Bu âyet, insanı ve otu içinden geldiği ana kaynağa vurmakla bize Biyoloji dersi veriyor. İnsan da, ot da, bitkiler de topraktan yaratılmışlardır. İnsanların ve bitkilerin ilk atası doğrudan toprak olmakla birlikte, atadan oğula yaratılışın devamında her ne kadar -Allah'ın kevnî kanunları gereği- tohumlar ve yumurtalar devreye girmişse de, ana kaynak, ana dayanak, ana dayı yine topraktır! İnsanın geldiği merkez topraktır.

Öte yandan insan topraktan bağımsız yaşamıyor. Toprağın bitirdikleriyle besleniyor. Gıdası da, şifası da, sefası da topraktan geliyor. İnsanın kibirlenip gururlanarak çiğnediği zemin toprak olduğu gibi, bir hiç olarak dönüp varacağı yer de topraktan başkası değildir.

Öyleyse insan ne toprağa karşı, ne ota karşı kibirlenme konumunda değildir. Toprak ve ot gibi daha aşağı mertebelerde bırakmayıp, toprakta ve otta olmayan ruh, akıl,

kalp, vicdan, merhamet gibi insanî değerler yükleyip insan kılması sebebiyle insanın görevi sadece Allah'a şükürdür.

İnsan bu şükür görevini de başını toprağa koyarak, yaratılışının menşei olan toprakla alnını buluşturarak secde yapmakla yerine getiriyor.

İnsan ve Toprak

Toprak, ot ve insan üçlüsünü Biyoloji, Kimya, Ekoloji, Jeoloji gibi bilimlere sorarsak, ne denli birbirini doğuran bir dönüşümle arz-ı endam ettiklerini kavramış oluruz. Toprak canlıdır. İçerisinde karıncadan solucana, çeşitli böcek türlerinden bakterilere kırktan fazla canlı türü yaşar.

Yapılan analitik incelemeler neticesinde toprakta bulunan aynı elementlerin, aynı oranlarda insanda da bulunduğu görülmüştür. Bu elementlerin başlıcaları: Alüminyum, demir, kalsiyum, oksijen, silikon, sodyum, potasyum, magnezyum, hidrojen, klor, iyot, manganez, kurşun, fosfor, bakır, gümüş, karbon, çinko, kükürt ve azottur. İnsan vücudunun % 65'i oksijen, % 18'i karbon, % 10'u hidrojen, % 3'ü azot, % 1.5'u kalsiyum, % 1'i fosfor, geri kalanı da diğer elementlerdir.

Bu ihtişamı Bediüzzaman bir temsil kisvesinde şöyle ifade ediyor: "Onun binasında sarfedilen cevherlerin bir kısmı yalnız Çin'de bulunuyor. Diğer kısmı Endülüs'te, bir kısmı Yemen'de, bir kısmı Sibirya'dan başka yerde bulunmuyor. Binanın yapılması zamanında aynı günde şark, şimal, garb, cenubdan o cevherli taşlar kolaylıkla celbolup yapıldığını görsen; hiç şübhen kalır mı ki; o kasrı yapan usta, bütün Küre-i Arz'a hükmeden bir hâkim-i mu'cizekârdır. İşte her bir hayvan, öyle bir kasrı İlahîdir." 3

Allah'ın muhteşem sanatıdır ki, bu cansız ve akılsız elementleri eşsiz bir sistem çerçevesinde birleştirip insan vücudunu bir saray gibi yaratıyor. Ve bu muhteşem sistemi Cenab-ı Allah yine topraktan yarattığı otlarla ve bitkilerle, yine topraktan besliyor.

Dipnotlar:

- 1- Nuh Sûresi: 17.
- 2- Lem'alar, s. 207.
- 3- Lem'alar, s. 233.